

Eu...

aștept aici,

pe Bulevardul Fericirii Pierdute.

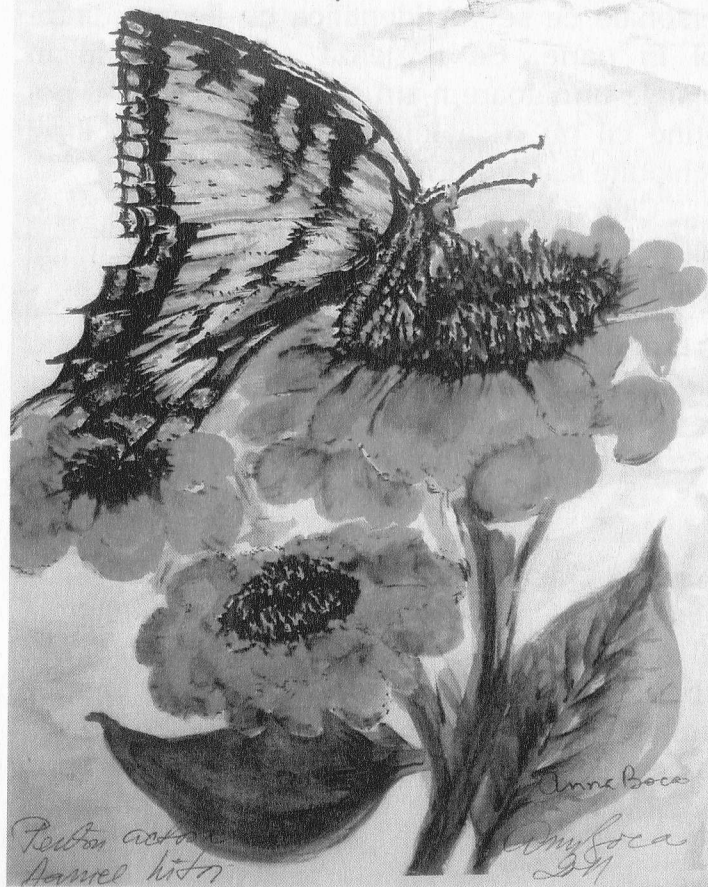
EDITURA

CUPRINS

PREFAȚĂ.....	3
I.Eugen Cristea	5
II.Cristina Deleanu.....	8
III.Raluca Bădoiu	10
Eu...aștept aici, pe Bulevardul Fericirii Pierdute.....	13
Azi.....	16
`Geaba, Doamne căci....prin Tine sunt.....	17
Tu, iubito... ..	20
Noi	21
M-aș lăsa	22
Mai bine singur, Doamne!	23
Merită?!	24
Țal!	25
Feis...buc....	26
Fosta mea.....	29
La Ileana la portiță	30
Mimez atât de bine.....	31
Plăsmuire	32
Și simt atât de bine... ..	33
Triste iluzii	34
Din.....	35
Lipsește idealul	36
Crescut-am, Doamne!.....	37
Tu nu mă mai iubești!	39
Am tocmit un inger să-ți fie alături	42
Așteptare	43
Aveșimada.....	44

De ce încerc a vă iubi?	46
E-așa de simplu... în lumea asta.....	47
Eve.....	48
Icoană.....	49
În fața casei tale	50
Închipuire	51
Îngeri coboară	52
Negustor de iubire	53
Numa'n vis	54
Pentru voi.....	55
Râvnesc la dragoste	56
Sfera	58
Te-nșel!	59
Timiditate	60
Tratament	61
Ți s-a-ntâmpat.....	62
POSTFAȚĂ Florin Kevorkian	64
CUPRINS.....	67

Correspondență – Ana Boca Dimitriu

Eu... aștept aici,
pe Bulevardul Fericirii Pierdute.

E criză.
Nu ninge decât cu lacrimi de sânge.
Cele de bucurie le-am uitat în cutia poștală
A casei pierdute la jocurile de noroc.

Nu mai știu nimic.
Nu mai cunosc oameni.
Oamenii nu mă mai cunosc ...
Nici Dumnezeu, de când are treburi prin
lume, nu-și mai aduce aminte de mine.

Bolesc în straie de bunătate
Pe Bulevardul Fericirii Pierdute.
Mai aprind din când în când lumina cei de la
primărie...
Așa ajung să mai văd și eu scrisul.

Ziua am ajuns s-o dorm –
Nu mai am de muncă.
M-au concediat de mult
Din slujba umanității.

Am vrut odată un copil
Și mi-am pierdut trei decenii din viață

Căutând o femeie
Care să-mi stea alături.

N-am găsit-o.

Și am ales să renunț să mai caut.

Acum, poate mă caută ea pe mine...

Degeaba!

Oamenii concediați numai pot fi găsiți de
femei.

Nici Dumnezeu nu-i mai găsește.

Au avut cândva familii.

Nu-și mai aduc aminte.

Și-au pierdut până și rădăcina memoriei.

Crucea... cu greu și-o întipăresc în minte.

Îmi e sete de oameni, de bunătate, de –
Dumnezeu.

Pun ceasul să sune din oră în oră

Începând cu răsăritul Soarelui.

Degeaba!

Trezirea nu-mi mai este cunoscută decât
odată cu apusul.

Am renunțat până și la scris

Căci...m-am săturat să mă citesc pe mine.

Mai găsesc câteodată resturi de pagini

Ale unor iubiri închipuite

Pe care oamenii, acum, le-au aruncat.

Și pe care le-au plătit cândva cu bani grei.

Aș putea să mă apuc și eu să scriu romane de
iubiri împlinite.

Aș putea să mă apuc și eu să vând iluzia
iubirii

În file de carte legate departe de gândul
despărțirii.

Aș putea...

Dar cine o să mă mai ia în seamă?

Acum sunt ca și invizibil

În fața unui ocean de oameni

Ce-și schimbă idealul la fiecare cinci
secunde.

Iarna umblu desculț;

și singurul lucru care mă mai învelește

Este aburul cald al unui canal deschis.

Îmi dă senzația de intrare.

Mereu mi-l închipui ca fiind ușa

Unei case care...Dacă intru...

O să-mi văd nevasta, familia, copiii...

E trist!

E trist căci...nu mă mai pot ține nici măcar de
iluzia iubirii.

Am fost înzestrat cu realitatea.

Unora le-a fost dată iubirea.

Așa-i ursita! Cum s-ar zice în popor.

Eu ...rămân aici...pe Bulevardul Fericirii

Pierdute,

Să mă mai bucur din când în când, în
singurătate,

De câte-o stea căzătoare.

Aștept ca și altul să ajungă să se bucure de a
mea....

Azi...

Azi am simțit iubirea!

E atât de pură, profundă, tăcută...

Încât peștii din mare

Îmi păreau zgomotoși.

Azi...

Azi nu am știut să sărut,

Să mângâi, să strâng în brațe...

Și toate îmi păreau stângace;

Chiar și mersul îmi părea ca pe ace.

Azi am învățat sărutul copiilor –

Nevinovat, profund, stângace...

Mâine...

Mâine, însă.....mă vei recunoaște?

`Geaba, Doamne căci... prin Tine sunt.

Am încercat, Doamne, multe femei.

Am încercat să mă și abțin uneori.

Am încercat gândurile să mi le înfrânez

Am încercat poftetele să le înec în vin și băutură.

Am încercat, Doamne, și rugăciuni

Și post, și somn și înfometare,

Am încercat să nu mai gândesc prea tare,

Am încercat și porțile închise ale sufletului.

Am încercat, Doamne, și porțile Răului

Să le zgudui să mă lase în pace.

Am încercat și vorba bună și mersul la biserică

Am încercat și spovedania și ruga.

`Geaba, Doamne, căci...prin Tine sunt.

De ce mă lași să cerc atât păcatul?

De ce mă lași liber în cugete deșarte

Și-n loc de viul iubirii

Să cerc atâtea vieți neînsemnate?